

Î N C H E I E R E

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ciur Vadim prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitriu Valeriu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ciur Vadim împotriva Inspectoratului General al Poliției privind contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017 prin care s-a respins apelul declarat de Ciur Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 03 octombrie 2016, Ciur Vadim s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, potrivit pct. 1 al ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 498ef din 05 septembrie 2016, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a), art. 28 alin. (1) lit. g) ale Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 6 lit. i) și j), art. 13 din Codul de etică și deontologie al polițistului, art. 9 alin. (2) lit. d) Codul muncii, manifestate prin absența nemotivată de la serviciu de la data de 03 august 2016 ora 19⁰⁰ și până la 04 august 2016 ora 07⁰⁰, comportament nedemn și lipsă de respect față de persoane, abuz de calitate de polițist, stare de ebrietate alcoolică prin care s-a denigrat imaginea poliției, în temeiul art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, inspectorul inferior de patrulare al Companiei Botanica a Batalionului nr. 2 al

Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, sergentul-inferior de poliție Ciur Vadim, a fost sancționat disciplinar, cu concediere și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate.

Ordinul nr. 498ef din 05 septembrie 2016, i-a fost adus la cunoștință în aceeași zi, însă, menționează reclamantul că, pârâtul nu a invocat temeiuri de drept și de fapt privind fapta imputată și necesitatea aplicării sancțiunii, dar s-a condus și a făcut referire doar la unele norme din actele juridice interne ale Inspectoratului General al Poliției, inclusiv art. 9 alin. (2) lit. d) Codul muncii.

Susține că, pârâtul eronat a interpretat prevederile Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, precum și a Codului deontologic, deoarece, în perioada indicată ca absență nemotivată de la serviciu, dânsul avea liber, fapt ce se demonstrează prin orarul de muncă aprobat de conducerea Inspectoratului General al Poliției.

A mai indicat că, la aplicarea sancțiunii, pârâtul nu a luat în calcul poziția și argumentele sale, precum că nu trebuia să se regăsească în orarul de activitate a companiei, care a fost întocmit cu abateri grave de la Codul muncii, nefiind adus la cunoștință contra semnătură.

Solicită reclamantul, anularea pct. 1 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 498ef din 05 septembrie 2016, în partea aplicării sancțiunii disciplinare „concediere”, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Nefiind de cord cu hotărârea primei instanțe, Ciur Vadim a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Ciur Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 decembrie 2016.

La 26 iunie 2017, Ciur Vadim prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitriu Valeriu, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, nefiind apreciate probele și constatate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Susține că, la examinarea cauzei instanțele de judecată nu s-au pronunțat în hotărârile sale la toate înscrisurile, probele admise și argumentele invocate.

În consecință invocă că, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

Referitor la termenul declarării recursului, Colegiul menționează că actele cauzei nu atestă cu certitudine data recepționării de către recurent a deciziei integrale, iar în astfel de circumstanțe recursul declarat la 26.06.2017 se consideră depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Ciur Vadim prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitriu Valeriu, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ciur Vadim, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ciur Vadim prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitriu Valeriu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ciur Vadim prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitriu Valeriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari